

ationale Socialdemokrati (Branting f. Eks.) har bestemt udtalt sig imod, at det enkelte Land her gaar paa egen Haand.

Hverken Regeringens eller Flertallets Forslag, der opstiller et Vagtkorps af ganske ringe Størrelse og yderst svagt udrustet, kan løse nogen som helst Opgave, hvor det gælder Værn om vore Grænser, og Statsmarinen vil ligeledes være utilstrækkelig overfor vort Lands maritime Opgaver. Mandskabet udtages paa en Maade, vi ikke kan billige; det har altid været hævdet fra Venstres Side — ja, indtil for nylig ogsaa fra socialdemokratisk Side —, at saa længe vi skulde have en Hær, maatte den almindelige Værnepligt bevares, saa Rigmandens saavel som Smaamandens Søn havde de samme Pligter overfor Fædrelandet. Dette Princip gaar man bort fra og opstiller et System, hvorefter man for en vis Betaling vil formaa unge Mænd til at gaa ind i Korpset. Vi frygter for, at det vil blive en klassepræget Hær, der kan komme til at rumme alt for mange Elementer, som i urolige Tider er modtagelige for Planer om Omvæltning og Revolution, at der, med andre Ord, kan være Fare for i visse Situationer, at en saadan Hær bliver Landets Herre i Stedet for dets Tjener. Den Styrke, der efter Flertallets Forslag opstilles vil uvægerlig blive tilintetgjort, i det Øjeblik den sætter sig til Modværge overfor velbevæbnede Skarer, der skulde forsøge paa at bryde ind over vore Grænser. Udgifterne vil, efter det Overslag, der ledsager Flertallets Forslag, beløbe sig til 17—18 Mill. Kr. aarlig. Denne Beregning hviler imidlertid paa et yderst usikkert Grundlag, idet det maa erindres, at der er Tale om Soldater, der skal lejes til Arbejdet. Om derfor den Dagløn, der regnes med, er tilstrækkelig, ved man intet om; maaske Lønnen skal fordobles, for at man overhovedet kan faa det nødvendige Antal. I Regeringens Forslag fandtes en Bestemmelse om en aarlig Godtgørelse paa 300 Kr. til hver af Mandskabet i den Periode (12 Aar), de stiller sig til Raadighed. Denne Bestemmelse er strøget i Flertallets Forslag, hvorved Udgifterne bringes ned fra 22—23 Mill. Kr. til 17—18 Mill. Kr. Det er

i det hele taget en saa usikker Sandsynligheds-Beregning, der er foretaget, at den antagelig slet ikke vil holde, hvis Ordningen skulde føres ud i det praktiske Liv.

I Henhold til foranstaaende vil Mindretallet modsætte sig Gennemførelsen saavel af Lovforslaget som det af et Flertal stillede Ændringsforslag.

Et andet Mindretal (Holger Andersen, Axel Møller og Pürschel) anser baade Regeringens oprindelige Afrustningsforslag, der nu er forladt af de socialdemokratiske Medlemmer af Udvalget, og de af Flertallet stillede Ændringsforslag for ganske ubrugelige som Forhandlingsgrundlag. Disse Forslag er efter Mindretallets Anskuelse ikke blot militært værdiløse, men i høj Grad farlige for Landet, idet de er ganske uforenelige med Hensynet til den nationale Sikkerhed og med de folkeretlige Forpligtelser, der paahviler Danmark som neutral Stat og som Medlem af Folkenes Forbund.

Med Hensyn til Forslagenes folkeretlige og udenrigspolitiske Side skal Mindretallet henvise til sin ved Sagens første Behandling i Folketinget fremsatte Kritik, der kun yderligere har kunnet styrkes ved de under Udvalgsbehandlingen fremkomne Oplysninger. Om Forslagenes tekniske og militære Mangler skal Mindretallet ikke paa nærværende Tidspunkt udtale sig nærmere, da de fra Udvalget hos de militære Myndigheder begærede Oplysninger endnu ikke foreligger.

Det tilføjes, at disse Spørgsmaal er afsendt umiddelbart efter, at Udvalgets Flertal i Udvalget havde forelagt det Forslag, hvorom Flertallet ved Forhandlinger udenfor Udvalget var naaet til Enighed, og at Ansvar for, at Forslaget end ikke har kunnet fremmes saa vidt, at Betænkning har kunnet afgives, derfor paahviler Flertallet.

Det foreliggende Lovforslag er i Overensstemmelse med det af Udvalgets Flertal (J. P. Larsen, A. C. Meyer, P. Munch, Gerhard Nielsen, Niels Petersen, Vilhelm Rasmussen, Sundbo og Weygaard) affattede Forslag og ledsages af 10 Bilag.